

FISKETS GANG

UTGITT AV FISKERIDIREKTØREN, BERGEN

FG

2. SEPTEMBER 1971

35

FISKETS GANG

2. SEPTEMBER 1971 — 57. ÅRGANG

35

AV INNHOLDET I DETTE NR.:

	Side
Fiskerilovgivning	639
Meldinger fra Fiskeridirektøren ..	640
Meldinger: Unnsetningsutstyr for slipp fra Luftforsvarets fly	642
Rapport fra undersøkelser etter pilchards vest av Quessant 30/4-7/5 1971	649

Ansvarlig utgiver:
FISKERIDIREKTØREN

Redaktør:
kontorsjef Håvard Angerman

FISKETS GANG's adresse:
Fiskeridirektoratet
Postboks 185/86
5001 Bergen
Telefon: 30 300

UTKOMMER HVER TORSDAG

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgirokonto 691 81, eller på bankgirokonto 8301/08/01 462 Bergens Kreditbank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 40,00 pr. år. Til Danmark, Island og Sverige kr. 40,00 pr. år. Øvrige utland kr. 50,00 pr. år. Pristariff for annonser kan fåes ved henvendelse til Fiskets Gang.

VED ETTERTRYKK FRA FISKETS GANG MÅ
BLADET OPPGIS SOM KILDE

Fiskerioversikt for uken som endte 28. august 1971.

Finnmark hadde øking både i deltakelse og fangstkvantum i uken som endte 28. august. Særlig kvantumet for sei, torsk og blåkveite økte. Troms hadde likeledes bra tilgang på fisk, særlig sei. Lenger sør har været vært preget av kuling og fangstene derfor moderate. Bankbåtene holder fremdeles på med oppussing. Når det gjelder pigghåfisket har dette hittil vært skuffende.

Det tas bra med makrell og også en del nordsjøisild, men mindre av sistnevnte i uken. Når det gjelder loddefisket ble fangstene tatt 30 n.m. vest av Hopen, men kvantumet ble meget lite, bare 9 500 hl. Størjefisket ga bare en dag med fangst på 107 stykker.

Fisk m. v. utenom sild, brisling, øyepål og lodde.

Finnmark: Det ble landet 2 979,2 tonn fisk i fylket i ukens løp mot 2 357 tonn uken før. I fisket deltok 728 båter, hvorav 696 med motor, og 32 trålere med i alt 2 063 mann. Uken før deltok det 631 båter med 1 579 mann. Av ukens kvantum ble 760 tonn tatt med trål, 921,5 tonn tatt med garn og not, 695,2 tonn med line og 602,3 tonn med håndsnøre. Det ble landet 1 198,5 tonn torsk, 633,8 tonn hyse, 1 101 tonn sei, 2,8 tonn brosme, 0,8 tonn kveite, 6,9 tonn flyndre, 7,6 tonn steinbit, 3,1 tonn uer og 24,7 tonn blåkveite. Leveren utgjorde 387 hl og det ble produsert 72 hl tran.

Troms: I henhold til oppgaver fra Fiskeriinspektøren ble det i uken landet 1 598 tonn fisk og 14 tonn reke, sammenliknet med 1 232 tonn fisk og 3 tonn reke uken før. Fangsten fordelte seg med torsk 198 tonn, sei 1 301 tonn, brosme 2 tonn, hyse 22 tonn, blåkveite 64 tonn, uer 11, tonn og reke 1,4 tonn.

Andenes: Det ble landet 73 tonn i uken, hvorav 47 tonn blåkveite, 19 tonn sei og 7 tonn torsk. Dessuten meldes om en trålfangst fra Finnmarkfeltet med 90 tonn, mest torsk.

Sør-Helgeland—Sør-Trøndelag: Det ble i distriktet i uken til 21. august landet 904,3 tonn fisk, mot 454 tonn uken før. Torsk utgjorde 67,4 tonn, sei 808,3 tonn, lyr 1,9 tonn, lange 5,4 tonn, brosme 6,2 tonn, hyse 1,6 tonn, kveite 5,1 tonn, rødspette 0,5 tonn, uer 5,7 tonn og diverse annen fisk 2,2 tonn.

I beretningsuken meldes det om 110 tonn låssatt sei og 37 tonn håvet.

Levendefisk: Det ble bare ført 5,5 tonn levende sei til Trondheim i uken. Hordaland melder om 2 tonn levende

Fisk brakt i land i Finnmark i tiden 1. januar – 28. august 1971.

Fiskesort	Mengde	Anvendt til					
		Ising og frysing		Salting	Henging	Hermetikk	Oppmalning
		Rund	Filet				
Skrei.....	219 284	1 379	10 410	6 432	1 063	—	—
Loddetorsk	30 554	2 152	18 615	7 026	2 761	—	—
Annen torsk.	11 997	755	9 490	1 569	183	—	—
Hyse.....	15 724	1 143	14 548	16	17	—	—
Sei.....	10 327	528	7 228	2 299	272	—	—
Brosme.....	159	—	—	—	159	—	—
Kveite.....	89	89	—	—	—	—	—
Blåkveite...	1 008	1 008	—	—	—	—	—
Flyndre.....	53	53	—	—	—	—	—
Uer.....	482	482	—	—	—	—	—
Steinbit.....	652	652	—	—	—	—	—
Reke.....	565	565	—	—	—	—	—
Annen fisk..	—	—	—	—	—	—	—
alt	390 894	8 806	60 291	17 342	4 455	—	—
«pr. 29/8-70	100 413	9 387	73 119	9 411	8 496	—	—
«pr. 30/8-69	93 343	6 820	69 694	3 264	13 565 ¹	—	—

¹ Lever 42498 hl. ² Rogn 2399 hl, hvorav 460 hl saltet, 1939 hl fersk. Tran 4 943 hl. ³ Tran 10 190 hl. Rogn 397 hl, hvorav saltet 358 hl, fersk 39 hl. ⁴ Herav 124 tonn rotskjær.

småsei fra Hordaland og 12 tonn samme sort fra Sogn og Fjordane. Rogaland hadde 20 tonn levende fisk.

Møre og Romsdal: På Nordmøre ble det i uken som endte 21. august landet 352,5 tonn fisk, 42 tonn mindre enn uken før. Fangsten fordelte seg med 8,9 tonn torsk, 330,6 tonn sei, 1,7 tonn lyr, 5,7 tonn hyse og 5,6 tonn diverse annen fisk. I beretningsuken ble det låssatt 29 fangster sei, fra 5—25 tonn, tilsammen 400 tonn. Fangstene ble tatt hovedsakelig torsdag og fredag. Det var dårlig vær med kuling i begynnelsen av uken.

Sunnmøre og Romsdal: Fra kysten og de nære banker ble det landet i alt 422 tonn, ca. 46 tonn mindre enn uken før, herav utgjorde torsk 12,5 tonn, sei 17 tonn, lange 163,5 tonn, blålange 76 tonn, brosme 95,5 tonn, hyse 17 tonn, kveite 20,5 tonn, pigghå 4,5 tonn, skate 4,5 tonn og diverse annen fisk 11 tonn. Det er fremdeles en del bankbåter som driver med pushing.

Sogn og Fjordane: Det meldes om ukefangst på 131 tonn. Det er smått med pigghåfisket og ukefangsten utgjorde bare 4,5 tonn. Ellers ble det lan-

Fisk brakt i land i Troms i tiden 1. januar – 28. august 1971.

Fiskesort	Mengde	Anvendt til					
		Ising og frysing		Salting	Henging	Hermetikk	Dyrefor
		Rund	Filet				
Skrei.....	126 510	772	6 462	17 419	1 857	—	—
Annen torsk.	20 590	676	12 891	6 387	636	—	—
Sei.....	7 461	2	3 634	3 600	225	—	—
Lange.....	24	—	—	24	—	—	—
Brosme.....	750	—	10	630	110	—	—
Hyse.....	1 805	60	1 743	2	—	—	—
Kveite.....	30	30	—	—	—	—	—
Blåkveite...	2 675	1 429	1 246	—	—	—	—
Flyndre.....	—	—	—	—	—	—	—
Uer.....	560	23	537	—	—	—	—
Steinbit.....	177	3	174	—	—	—	—
Annen.....	1	1	—	—	—	—	—
Reke.....	1 425	1 379	—	—	—	46	—
I alt	62 008	4 375	26 697	28 062	2 828	46	—
«pr. 29/8-70	56 152	6 847	30 916	14 603	3 777	9	—
«pr. 30/8-69	52 499	7 954	30 203	6 735	7 554	53	—

¹ Tran 14716 hl. Rogn 9299 hl, hvorav saltet 6871 hl, fersk 2428 hl. Lever 1622 hl.

det av torsk 3,2 tonn, sei 21 tonn, lyr 1,8 tonn, lange 72 tonn, brosme 21 tonn, og diverse annen fisk 7,5 tonn.

Hordaland: Ukefangsten, inklusiv de før omtalte 14 tonn levende fisk, ble i alt 39 tonn fisk og 1 tonn reke.

Rogaland: Det ble landet 20 tonn levende fisk og 50 tonn død fisk. Dessuten 6 tonn ål som ble eksportert til Holland.

Skagerakkysten: Her ble det landet 30 tonn fisk og levert 16 tonn ål.

Oslofjorden: Fjordfisk hadde tilgang på 7 tonn fisk.

Makrellfisket: I distriktene sør for Stad ble det i uken landet 861 tonn makrell, herav 50 tonn snurpemakrell, til konsum. Norges Makrellag oppgir de totale leveranser til mel og olje pr. 28. august til 1 807 300 hl. Nord for Stad ble det landet 602 hl kystmakrell til innenlandsbruk og 62 191 hl, hvorav 5 023 hl taggmakrell, til mel og olje.

Fisk brakt i land i Vesterålen — Nord-Helgeland i tiden 1. januar — 14. august 1971.¹

	Mengde	Anvendt til					
		Fersk	Fryst	Salting	Henging	Hermetikk	Oppmalning
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Uken 14/8	891	99	532	244	13	—	3
I alt pr. 7/8	127 736	8 023	36 721	52 409	30 366	—	217
I alt pr. 14/8	^a 128 627	8 122	37 253	52 653	30 379	—	220
I alt pr. 15/8 1970	91 993	7 446	38 070	27 271	18 984	—	222

¹ I følge oppgaver fra Råfisklaget, Svolvær.

² Dessuten av sjøtilvirket fisk:
pr. 7/8 322 tonn saltfisk, 324 tonn tørrfisk.
pr. 14/8 322 tonn saltfisk, 330 tonn tørrfisk.

Storjefisket: Det ble bare fangstet mandag 23. august, da det ble tatt 107 stk. storje, til en samlet vekt av 28 tonn.

Skalldyr: Av reke hadde Skagerakfisk 12 tonn kokte og 7 tonn rå reke, Fjordfisk 7 tonn kokte og 7 tonn rå, Rogaland Fiskesalslag 15 tonn saltkokt reke og 5 tonn produksjonsreke, Hordaland 1 tonn og Troms 1 tonn.

Sild, brisling, øyepål og lodde.

Feitsild- og småsildfisket: I Nord-Norge ble utbyttet 1 151 hl sild i gruppe 1. Av dette ble 40 hl tatt i Gratangen i Troms, 671 hl i Steigen, Nordland og 440 hl på Helgelandsfjordene.

Nord-Trøndelag: I Rørvikområdet ble landet 240 hl som gikk til agn.

Buholmsråsa—Stad: Av feitsild ble det tatt 1 044 hl, hvorav 94 hl til filet, 864 hl til salting og 86 hl til innenlandsbruk. Av småsild ble det bare tatt 11 hl som gikk til hermetikk.

Sør for Stad: Her ble det bare tatt 275 hl småsild som ble levert til hermetikk.

Fisk brakt i land i området Sør-Helgeland — Sør-Trøndelag i tiden 1. januar — 21. august 1971.¹

Fiskesort	Mengde	Anvendt til					Fiske-mel og Dyre-for
		Ising og fry-sing	Salting	Hen-ging	Her-me-tikk		
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Skrei
Annen torsk ...	6 606	3 153	1 884	1 419	150	—	—
Sei	4 930	3 043	1 564	295	28	—	—
Lyr	86	81	4	1	—	—	—
Lange	296	15	179	102	—	—	—
Blålange	11	2	7	2	—	—	—
Brosme	501	14	267	219	1	—	—
Hyse	127	127	—	—	—	—	—
Kveite	101	101	—	—	—	—	—
Rødspette	1	1	—	—	—	—	—
Mareflyn-dre ...	—	—	—	—	—	—	—
Uer	71	67	4	—	—	—	—
Steinbit	9	9	—	—	—	—	—
Skate og røkke .	4	4	—	—	—	—	—
Håbrann	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje ..	—	—	—	—	—	—	—
Annen fisk	98	90	—	8	—	—	—
I alt	^a 12 841	6 707	3 909	2 046	179	—	—
« 22/8 1970	10 263	6 754	1 648	1 477	215	169	—
« 23/8 1969	10 950	6 094	1 056	3 519	171	110	—

¹ I følge oppgaver fra Norges Råfisklag, Trondheim.

² Lever 2 111 hl. Rogn 1 203 hl.

Fjordsild: I Skagerakfisks distrikt ble det tatt 40 tonn fjordsild, hvorav 8 tonn gikk til fersk innenlandsforbruk og 32 hl til salting. I Fjordfisks distrikt ble det landet 7 tonn 1—12 stk pr. kg og 27 tonn 12—20 stk. pr. kg. sild i beretningsuken. I uken til 21. august (som ikke ble tatt med i forrige ukes fiskerioversikt) ble det landet 46 tonn. Denne var 12—20 stk. pr. kg.

Nordsjøsild: I distriktene nord for Stad ble det i uken landet 14 242 hl Nordsjøsild som gikk til fabrikk. Sør for Stad ble det landet 15 361 hl, hvorav 2 119 hl gikk til eksport og resten, 13 242 hl, til mel og olje.

Brisling: Det meldes om opptak på 3 121 skjepper brisling i distriktet Buholmsråsa—Stad, og 18 800 skjepper sør for Stad — alt til hermetikk.

Øyepål: Nord for Stad ble det landet 1 454 hl øyepål og sør for Stad 44 835 hl — alt til mel og olje.

Fisk brakt i land i Møre og Romsdal i tiden 1. januar – 28. august 1971.¹

Fiskesort	Mengde	Anvendt til					Fiske- mel og dyre- for
		Ising og fry- sing	Sal- ting	Hen- ging	Her- me- tikk		
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	
Skrei	⁵ 7 021	2 141	3 556	32	1 292	—	
Annen torsk....	16 472	2 613	13 616	53	190	—	
Sei	20 730	7 529	12 323	541	290	47	
Lyr	137	122	—	—	15	—	
Lange	8 279	1 503	6 000	776	—	—	
Blålange	270	—	270	—	—	—	
Brosme	4 472	5	4 457	10	—	—	
Hyse	1 172	1 149	2	—	20	1	
Blåkveite	326	326	—	—	—	—	
Kveite	663	663	—	—	—	—	
Rødspette	11	11	—	—	—	—	
Mareflyndre ...	2	2	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	
Uer	325	324	1	—	—	—	
Steinbit	69	69	—	—	—	—	
Skate og rokke .	223	223	—	—	—	—	
Håbrann	10	10	—	—	—	—	
Pigghå	71	71	—	—	—	—	
Makrellstørje ..	—	—	—	—	—	—	
Annen fisk	243	239	—	—	4	—	
Hummer	5	5	—	—	—	—	
Reke	1	1	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	
I alt	² 60 502	⁶ 17 006	40 225	1 412	1 811	48	
Herav:							
Nordmøre	16 273	6 292	³ 9 269	267	422	23	
Sunnmøre og Romsdal	44 229	10 714	43 095	1 145	1 389	25	
I alt 22/8 1970	68 560	21 377	44 596	1 711	820	56	
« 23/8 1969	59 044	17 187	37 862	2 447	1 305	243	

¹ Etter oppgaver fra Norges Råfisklag, Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag. Omfatter også fisk fra fjerne farvann. Saltfisk er omregnet til sløyd hodekappet vekt ved å øke saltfiskvekten med 110%. ²Lever 4645 hl. ³Herav 781 tonn saltfisk ∴ 1639 tonn råfisk. ⁴Herav 5897 tonn saltfisk, ∴ 12383 tonn råfisk. ⁵Tran 2370 hl. Rogn 5290 hl, herav saltet 394 hl, fersk 4896 hl. ⁶Herav 1106 tonn filet.

Loddefisket: Bare 9 450 hl lodde ble landet i uken. Fangstene ble tatt 30 n.m. vest av Hopen.

Summary.

Finnmark report of groundfish landings amounting to 2 979 tons, about 622 tons more than the previous week. The landings include 1 199 tons of cod, 633,8

Fisk brakt i land i Sogn og Fjordane i tiden 1. januar – 28. august 1971.¹

Fiskesort	I alt	Av dette til				
		Ising og frysing	Sal- ting	Heng- ing	Her- metikk	Fiske- mel
	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn	tonn
Torsk	1 220	688	532	—	—	—
Sei	3 447	³ 2 733	714	—	—	—
Lyr	112	112	—	—	—	—
Lange	1 237	—	1 056	181	—	—
Brosme	575	—	575	—	—	—
Hyse	91	91	—	—	—	—
Uer	6	6	—	—	—	—
Kveite	47	47	—	—	—	—
Flyndre	10	10	—	—	—	—
Blåkveite ...	40	40	—	—	—	—
Skate	48	48	—	—	—	—
Pigghå	5 922	5 922	—	—	—	—
Lysing	4	4	—	—	—	—
Kolmule....	6	6	—	—	—	—
Steinbit	1	1	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—
Hummer ...	3	3	—	—	—	—
Reke	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—
Annen fisk ..	77	24	—	—	—	53
I alt	12 846	9 735	² 2 877	181	—	53
« pr. 29/8-70	15 511	13 071	2 309	—	—	131
« pr. 30/8-69	15 705	13 093	2 237	—	—	375

¹ Etter oppgave fra Sogn og Fjordane Fiskesalslag.

² Herav 212 tonn saltfisk, ∴ 446 tonn råfisk.

³ Herav 564 tonn til filet.

tons of haddock and 1 101 tons of saithe. Also Troms had increase in the landings, mainly of saithe. In the districts further south the landings were on a moderate scale, mainly because of gale from north west. Fishing for mackerel is still rather good. It is reported that the landings for meal and oil factories now total 1 807 300 hectolitres. About 30 000 hectolitres of North Sea herring were landed. The capelin fishery is still very disappointing, with only 9 500 hectolitres landed during the week.

Fisket etter sild og industrifisk samt brisling og makrell i uken 22/8—28/8 og pr. 28/8 1971

	I uken	I alt	Brukt til							
			Fersk, ising		Frysing		Salting	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
			Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
<i>Feitsildfiskernes Salgslag, Harstadkontoret (Grense Jakobselv—Buholmsråsa)</i>	HI	HI	HI	HI	HI	HI	HI	HI	HI	HI
Feitsild	—	17 434	—	2 024	—	5 296	6 209	2 930	—	975
Småsild	—	1 963	—	—	—	—	—	1 963	—	—
Lodde	6 977	12522 403	26 589	—	—	1 562	—	—	2 795	12491457
Øyepål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	169 932	—	—	—	—	—	—	—	169 932
I alt	6 977	12711732	26 589	2 024	—	6 858	6 209	4 893	2 795	12662364
<i>Feitsildfiskernes Salgslag, Trondheimskontoret (Buholmsråsa—Stad)</i>										
Nordsjøisild	14 242	387 825	67	—	2 146	1 600	9 996	—	—	374 016
Feitsild	1 044	10 135	—	3 079	1 218	2 618	2 758	8	—	454
Småsild	11	2 654	—	619	203	358	32	1 442	—	—
Øyepål	1 454	106 781	—	—	—	—	—	—	212	106 569
Tobis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	16 751	507 395	67	3 698	3 567	4 576	12 786	1 450	212	481 039
<i>Norges Sildesalg (Sør for Stad)</i>										
Nordsjøisild	15 361	1493 649	39 690	—	91 659	385	12 908	1 077	—	1347 930
Feitsild	—	525	—	346	—	—	179	—	—	—
Småsild	275	10 318	—	794	—	—	—	9 524	—	—
Øyepål	44 835	929 992	—	—	—	—	—	—	5 260	924 732
Lodde	—	1 620 451	—	—	—	—	—	—	—	1 620 451
Tobis	—	91 675	—	—	—	—	—	—	—	91 675
I alt	60 471	4 146 610	39 690	1 140	91 659	385	13 087	10 601	5 260	3 984 788
I alt:										
Nordsjøisild	29 603	1 881 474	39 757	—	93 805	1 985	22 904	1 077	—	1721 946
Feitsild	1 044	28 094	—	5 449	1 218	7 914	9 146	2 938	—	1 429
Småsild	286	14 935	—	1 413	203	358	32	12 929	—	—
Vintersild	—	74 133	5 556	4 800	—	130	* 63 491	156	—	—
Islandssild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Fjordsild	* 925	16 480	7 891	7 547	—	—	1 042	—	—	—
Sild i alt ¹	31 858	2 015 116	53 204	19 209	95 226	10 387	96 615	17 100	—	1 723 375
» » pr. 22/8-70 ..	—	2 635 250	270 199	22 574	78 303	39 239	127 787	36 068	524	2 060 556
Lodde	6 977	14 142 854	26 589	—	—	1 562	—	—	2 795	14 111 908
Øyepål	46 289	1036 773	—	—	—	—	—	—	5 472	1 031 301
Tobis	—	91 675	—	—	—	—	—	—	—	91 675
Polartorsk	—	169 932	—	—	—	—	—	—	—	169 932
Kolmule	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	53 266	15441 234	26 589	—	—	1 562	—	—	8 267	15 404 816
» pr. 29/8-70 ..	—	12916 672	—	20	—	170	—	—	28 434	12 888 048
Brisling, skjegger ..	21 921	390 159	—	—	—	20	*1 555	388 434	—	150
» pr. 29/8-70 ..	—	475 694	7 189	—	—	1 195	215	466 230	—	865
Makrell, tonn 21/8-71	22 019	177 811	1 574	2 484	9 140	949	228	482	39	* 162 915
» pr. 22/8-70 ..	—	96 823	2 068	2 553	7 407	1 489	258	482	259	82 215

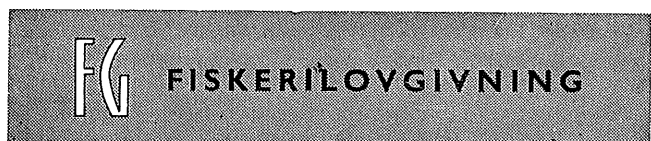
¹ Da summen også tar med vintersild, islandssild og fjordsild er den ikke i samsvar med summen av mengdene under de oppførte omsetningslag. ² Til ansjos. ³ Herav 648 hl til røking. ⁴ Herav 196 tonn taggmakrell. ⁵ Herav 494 hl i uken til 21/8.

Makrellfisket.¹

Anvendelse	1971		1970
	i tiden 15/8–21/8	i alt pr. 21/8	i alt pr. 22/8
	tonn	tonn	tonn
Fersk innenlands	92	2 429	2 198
Fersk eksport	60	1 574	2 068
Frysing, rund	455	7 351	3 944
Frysing, filetert	78	983	597
Frysing, sløyd	18	805	2 786
Salting	55	228	258
Hermetikk	122	482	475
Agn	—	563	1 062
Dyre- og fiskefôr	11	39	259
Røking	—	—	1
Mel og olje	15 477	2 136 527	64 675
Diverse	—	6	10
I alt	16 368	150 987	78 333

¹ Etter oppgaver fra Norges Makrellag S/L.

² Levert til sildemelindustrien.

Forbud mot fiske av nordsjøild.

Nedenfor gjengis de gjeldende forskrifter vedrørende ovennevnte forbud:

«I medhold av § 1, annet ledd, og § 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskerne og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 og av 8. januar 1971 har Fiskeridepartementet 4. februar og 6. mai 1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fiske sild i tiden fra og med 1. mai til og med 31. mai og i tiden fra og med 20. august til og med 30. september i Nordsjøen og Skagerak begrenset i nord av 62° n.br., i vest av 4° v.l., fra denne lengdegrads skjæringspunkt med 62° n.br. til den skotske kyst og i den engelske kanal av 1° v.l. og i øst av en linje trukket fra Skagen til Paternoster Fyr.

Sild fanget i strid med første ledd er det forbudt både å ilandføre og å omsette.

Fiskefangster med innblandet sild ansees ikke som fanget i strid med første ledd når vekten av innblandet sild ikke overstiger 10 prosent av det samlede fangstkvantum.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan etter søknad gi tillatelse til fangst av sild i de i § 1 fastsatte fredningstider for et samlet kvantum av inntil 1.000 tonn.

Forbudet i § 1 gjelder ikke for fjordsild som fanges på kysten Kristiansand—Svenskegrensen innenfor 2 n. mil fra grunnlinjene.

§ 3.

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 30. september 1971.

Ifølge forskriftene er det i 1971 forbudt å fiske sild i tiden fra og med 20. august til og med 30. september i Nordsjøen og Skagerak. Forbudet omfatter også kystfarvannene på strekningen Kristiansand til Stad (62° n.br.).

Fiskeridirektøren kan imidlertid gi tillatelse til fangst av sild i nevnte område for et samlet kvantum på inntil 1 000 tonn. Denne adgangen til å dispensere fra forbudet vil Fiskeridirektøren i forståelse med Noregs Sildesalslag nytte til å gi tillatelse til fangst av sild i kystfarvann og i fjordene og som forutsettes anvendt til fersk konsum og/eller hermetisk nedlegging. Søknader om slik tillatelse sendes Fiskeridirektøren gjennom Noregs Sildesalslag.

Regulering av makrellfisket i 1971.

I medhold av §§ 4 og 1 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. juni 1964 har Fiskeridepartementet den 25. august 1971 bestemt:

I.

§ 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 14. mai 1971 om regulering av makrellfisket i 1971 gis følgende nytt annet ledd:

I området nord for 59° n.br. er det i tillegg til den i første ledd fastsatte kvote tillatt å fiske ytterligere 1 000 000 hl makrell for oppmaling til mel og olje.

II.

Fiskeridirektørens forskrift av 13. august 1971 om regulering av makrellfisket i 1971 oppheves, slik at den samlede kvote i henhold til § 3 utgjør i alt 2 500 000 hl.

Denne forskrift trer i kraft straks.

Ifølge denne forskrift har Fiskeridepartementet i tillegg til den totalkvote på 1 500 000 hl makrell til oppmaling som var fastsatt i Fiskeridepartementets forskrift av 14. mai 1971 og som gjaldt for hele området i Skagerak, Nordsjøen og Norskehavet øst for 2° v.l. gitt tillatelse til fangst av ytterligere 1 000 000 hl nord for 59° n.br. En slik utvidelse av kvoten har Fiskeridepartementet funnet å kunne foreta, idet den makrell som fiskes i området nord for 59° n.br. i det vesentlige består av eldre individer.

I området sør for 59° n.br. vil imidlertid makrellbestanden bestå av småfallen makrell og Fiskeridepartementet har derfor funnet ikke å kunne foreta utvidelse av kvoten for dette området. Da den opprinnelige totalkvote på 1 500 000 hl fastsatt for hele området både nord og sør for 59° n.br. praktisk talt er oppfisket, vil det derfor inntil videre være forbudt å fiske makrell for oppmaling til mel og olje sør for 59° n.br., jfr. Fiskeridepartementets forskrift av 14. mai 1971, § 2.

Fiskeridirektøren vil i tiden fremover nøye følge utviklingen av makrellbestanden i Nordsjøen.

Regulering av fiske med lys. — Fast begynnelsesdato.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og §§ 1 og 37 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene og kgl. res. av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 25. august 1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å bruke lys ved snurpenotfiske etter sild, brisling og fisk i området nord for Stad unntatt Trondheimsfjorden før 1. oktober og i Trondheimsfjorden innenfor en linje Agdenes—Brekstad før 15. oktober.

§ 2.

Denne forskrift trer i kraft straks og gjelder inntil videre.

Forskrifter om minstemål for lodde.

I medhold av §§ 1 og 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kgl. resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet den 24. august 1971 bestemt:

§ 1.

Det er forbudt å fange, ilandføre, omsette eller anvende loddefangster som inneholder vesentlige mengder smålodde.

Som smålodde regnes etter denne bestemmelse lodde under 12 cm. Fangsten er ulovlig når lodde under denne størrelse utgjør mer enn 25 prosent av antall individer i fangsten.

Lodden måles fra snutespissen til enden av halens ytterste stråler.

§ 2.

Fiskeridirektøren kan i ekstraordinære tilfelle dispensere fra forbudet i paragraf 1.

§ 3.

Fiskeridirektøren kan fastsette bestemmelser for prøvetaking og kontroll av fangstene.

§ 4.

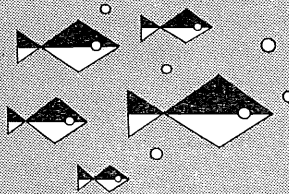
Disse forskrifter trer i kraft straks.

**FG MELDINGER FRA
FISKERIDIREKTØREN**

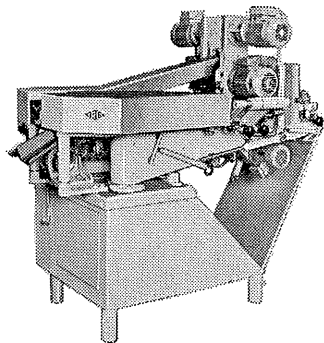
Lov av 19. juni 1969 om merverdiavgift.

Ved lov av 11. juni 1970 er det gjort en del endringer i lov om merverdiavgift, bl.a. i lovens § 40 om årsoppgave for fiskere.

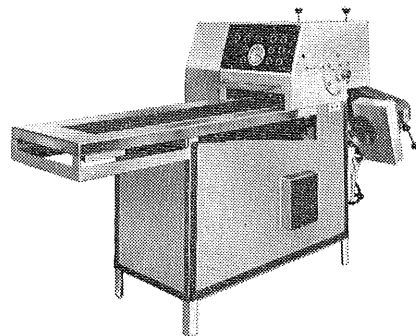
§ 40 skal lyde:

**KVALITETS-
MASKINER FOR
KONSERVES-
INDUSTRIEN**

Trio filletteringsmaskin FMS

Trio skinnemaskin FDS

VÅRT PROGRAM OMFATTER:

- * Maskinelt utstyr for konserverindustrien
- * Maskinelt utstyr for fiskebearbeiding
- * Helautomatiske båndmatingsanlegg for emballasje
- * Spesialoppdrag innen mekanisk industri
- * Planlegging og utrustning, samt komplett oppbygging av fiskeforedlingsanlegg

TRIO MASKININDUSTRI

4033 FORUS · POSTBOKS 38 · TLF. 75 550 · TELEX: 33 158

Fiskere skal levere årsoppgave over beløp som nevnt i § 29, første ledd.

Årsoppgaven skal sendes avgiftsmyndigheten og avgiften etter avregningen betales innen 3 måneder og 20 dager etter kalenderårets utløp. Oppgave som viser overskytende inngående avgift, behandles som krav på tilbakebetaling av avgift.

Departementet kan samtykke i at det brukes kortere terminer når særlige forhold foreligger.

Ved havari, større redskapstap o.l. kan det for fiskere som skal levere årsoppgave etter departementets bestemmelse gis samtykke til at inngående avgift betales tilbake før utløpet av vedkommende kalenderår.

Plikten til å levere oppgave og oppgjør for avgiften påhviler den reder, høvedsmann eller fisker som enten forestår leveringen av fisk til salgslag eller annen kjøper, eller som på båtens eller fiskerens vegne mottar oppgjør.

Denne melding og de øvrige endringer i loven er inntatt i Norsk Lovtiden 1. avdeling for 1971 side 761—765.

Forskrifter om minsteeksportpriser og salgsvilkår for frossen filett til Finland.

Fastsatt av Fiskeridepartementet 1. juli 1971.

I medhold av lov av 30. juni 1955 nr. 10 om regulering av og kontroll med produksjon, omsetning og utførsel av fisk og fiskevarer § 2, siste ledd, fastsetter *Fiskeridepartementet* med virkning fra 1. september 1971 nye minsteeksportpriser for frossen filett til Finland.

Forskrift om reduisering av avgiftssatser for utførsel av tørrfisk til 0,5 prosent av fob-verdien.

Fastsatt ved kongelig resolusjon av 9. juli 1971.

Den avgiftssats på 0,6 prosent som ved kongelig resolusjon av 5. mars 1971 ble fastsatt for beregning

av utførselsavgift for så vidt gjelder tørrfisk, blir med virkning fra 1. august 1971 redusert med 0,1 prosent til 0,5 prosent av fob-verdien.

Regler for gjennomføring av forskrifter for radioanlegg og radiotjeneste for fiske- og fangstfartøyer av 14. november 1964.

Endringer fastsatt av Sjøfartsdirektoratet den 8. juli 1971.

I. Punkt 22 og nytt punkt 22 a skal heretter lyde:

§ 7 E. 45

22. Radiooffiseren(e), eller i tilfelle radiotelefonisten, plikter å instruere skipets besetning i bruken av bærbart radioutstyr, og annet nødradioutstyr.

Det bærbare radioutstyret skal være pakket slik at det utgjør en enhet.

§ 7 E. 46

22a. Til det bærbare radioutstyret skal det være festet en line som må være lang nok til at utstyret kan fires i sjøen fra broen.

Linen skal kunne flyte.

II. Disse endringer trer i kraft straks.

Finnmark Fiskeproducenters Fellesalg

HAMMERFEST

Telegramadresse
FELLESSALG

Telefon nr. 084/ 11 811
Telex nr. 64159

Annonsér i „Fiskets Gang“

Unnsetningsutstyr for slipp fra Luftforsvarets fly.

1.

Luftforsvaret har to langtrekkende flytyper som kan nyttes ved sjøredningsaksjoner. Begge typer har relativt stor marsjhastighet og er godt utstyrt for elektronisk og visuelt søk over større havområder (lang rekkevidde). Flytypene er C-130 Hercules og P-3B Orion.

2.

Flyene kan ikke redde nødstedte på havet, men kan slippe ut unnsetningsutstyr som kan sette de nødstedte istand til å oppholde livet til hjelpen kommer, i form av redningsfartøyer eller helikoptere. Ved hovedbasen til hver av de to flytyper — henholdsvis Gardermoen og Andøya — finnes 10 stk. av de s.k. V.S.V. redningssett.

3.

Settet består av to 10-manns redningsflåter og en beholder med forsyninger. (Se fig. 1). Total kapasitet er således 20 personer. De tre beholdere som settet består av, er sammenkoplet med 2 ganger 500 fot flytende line. Maksimal utstrekning i sjøen skulle derved bli 1000 fot (300 meter). I praksis vil imidlertid lina ha en del slakk, slik at en neppe kan regne med mer enn 250 meter som maksimal utstrekning.

4.

Redningsflåten som nyttes, er samme type som finnes i de fleste av Luftforsvarets større fly. Den produseres av den britiske RFD-fabrikken. Typebetegnelsen er 10U. Flåten fylles ved hjelp av en stålflaske med kulldioksyd. Flaska aktueres av en utløserline gjort fast i flyet, slik at flåten vil ta vannet delvis oppblåst. Flåten har «telt» som reises automatisk når den blåses opp.

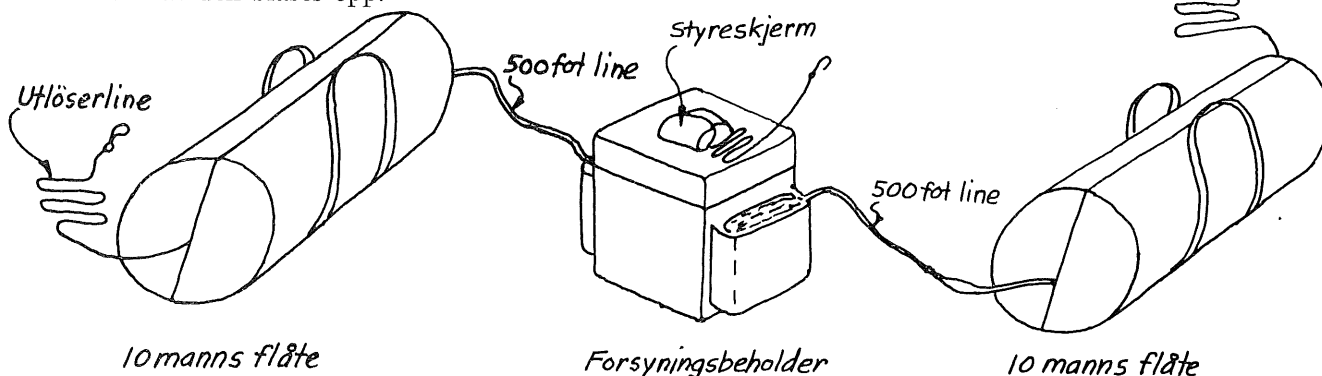

Fig. 1. Unnsetningsutstyrets tre beholdere.

INNHALDSFORTEGNELSE

Forsyningsbeholderen:	1 lommelykt	8 bokser hermetisk vann	Redningsflåtene:	2 svamper
1 førstehjelpsskrin	10 plastposer	1 «survival» bok (AFM-64-5)	(De oppgitte antall gjelder begge flåtene).	2 håndbøker (fabrikantens)
1 nødradio, SABRE-310 (243 MHz)	8 reflekterende tepper	2 ulltepper	2 håndpumper	40 sjøsyketabletter
6 nødsignaler (Day-Night) (oransjerøk og intens lysutvikling)	2 sett fiskeredskap	5 headovers	2 sett lekkstoppere, plugg-type	2 kniver
1 signaltapeil	1 kompass	1 frottehåndkle	2 lekkstoppere, plate-type	2 drivanker
5 pakker sjøfargestoff	10 esker vaselin à 50 gram	10 par ullvotter		
	3 avsaltningsapparater			
	5 nødrasjoner			

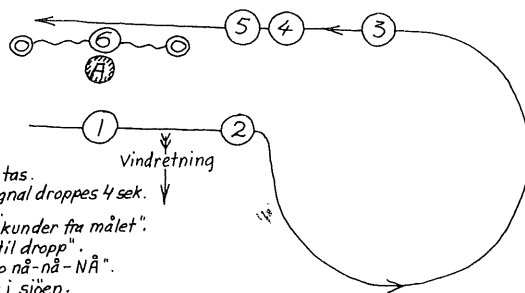

Fig. 2. Prosedyren ved slipp av unnsetningsutstyret.

5.

Forsyningsbeholderen inneholder nødradio, førstehjelpsutstyr, nødrasjoner osv. Detaljert oversikt over innholdet fremgår av innholdsfortegnelsen.

Forsyningsbeholderen veier ca. 40 kg og kan være vanskelig å hale ombord i flåten av en mann alene. Den er derfor forsynt med en krokformet kniv som er lagt i en pose utenpå pakktrekket. Ved hjelp av den kan beholderens snøring kuttes mens den fremdeles befinner seg i sjøen.

Beholderens innhold er delt opp i tre poser som så kan løftes ombord i flåten.

6.

Unnsetningsutstyret slippes alltid til luvart for den (de) nødstedte. (Se fig. 2). Flåtene, som er lette og danner stort vindfang, vil drive av relativt raskt.

Forsyningsbeholderen flyter tungt og vil ha liten avdrift. Derved vil de nødstedte bli «fanget» i den V-formede bukten som dannes. For de nødstedte vil det imidlertid kunne se ut som om flåtene vil drive forbi og vekk, en på hver side. Dette bør ikke lede noen til forsøk på å innhente flåten(e). Forutsetninger er jo at en venter til lina kommer drivende mot en, og så haler inn flåten etter denne.

ICNAF omgår den atlantiske fiskerikrise.

Det amerikanske tidsskrift «National Fisherman» har i sin augustutgave en artikkel, signert Burton D. Coffey, som refererer fra siste ICNAF-møte i Halifax. Det skrives:

Et uinspirert årsmøte i International Commission for the Northwest Atlantic Fisheries (ICNAF), som ble avholdt i Halifax i tiden 18. mai—5. juni, tok bare få skritt for ytterligere å beskytte fiskeforekomstene utenfor Canadas og New Englands strender.

Apatien innenfor den 15 medlemmer store internasjonale organisasjon sies å ha sin bakgrunn i kommende konferanse om Havets Folkerett, som vil bli avholdt i Geneve i 1973, hvorfor en «vent-og-se» holdning hersket i Halifax.

I Geneve sier kilder, at sympatien sannsynligvis vil være med de nasjoner som holder fast på begrepet om de brede territorialgrenser for å beskytte sine res-

surser utenfor strendene. Dette prinsipp forfektes av de viktigere søramerikanske nasjoner, som krever territorialrettigheter inntil 200 miles fra land. Til dato har USA ikke anerkjent slike krav.

Spørsmålet om styring ved kystområdet er delikat, da de store distanserte water trålere konkurrerer med de mindre fartøyer som fisker relativt kort fra deres havner.

Slik konkurranse har utviklet seg i løpet av de ti siste år utenfor New England og den kanadiske kyst med det resultat at utenlandske fartøyer har ribbet ubeskyttede ressurser, og har etterlatt seg en del forekomster som tradisjonelt utnyttes av kystfartøyer, f.eks. flyndre, sild og hyse, i en alvorlig nedgang.

ICNAF har gjennom sine 21 år ikke maktet å demme opp for denne overbeskatning av atlantiske bestander umiddelbart utenfor 12-milsgrensen.

I senere år har fartøyer fra land i kommunistblokken og andre europeiske land nesten ødelagt hysebestanden og alvorlig skadet flyndre- og sildebestandene.

ICNAF foretok seg ingenting før fisket var gått tilbake, nesten til et punkt hvorpå bestandene ikke lar seg fornye.

Fisikerne sier at US' anstrengelser på effektive forhandlinger med andre land om å bevare fiskebestandene for fiskerne fra New England er blitt svekket av regjeringens høy-prioriterte, men vake forsvarsforpliktelser.

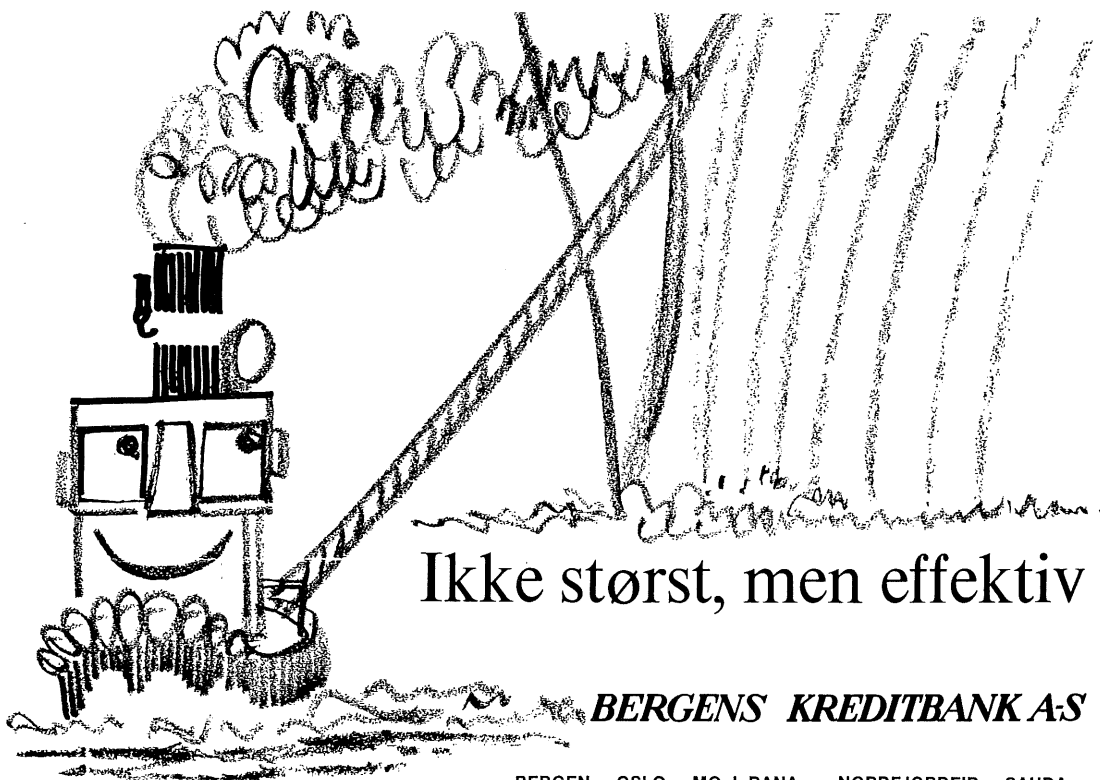
US la på møtet frem forslag vedrørende tre viktige ressurser, nemlig hyse, flyndre og sild. Forslagene tok sikte på å beskytte disse for fiskerne fra New England så viktige fiskesorter, og var delvis utarbeidet sammen med Canada. De oppnådde bare begrenset suksess.

Forslagene og deres skjebne var og ble dette:

Hyse: Basert på vitenskapelig bevismateriale anbefalt US opprettet totalforbud mot hysefiske på Georges Bank og ventet at Canada ville fremsette liknende forslag vedrørende de mere østlige banker.

De nyeste undersøkelser viser at hyse befinner seg i så svak stilling, at tilfeldige hysefangster under annet fiske — f.eks. 10 prosent av slike — ville, når den nåværende kvote er oppbrukt, eller når det er fiskestans i gytetiden, ta mesteparten av tiloversbleven hyse på bankene.

Kanadierne var imidlertid ikke inter-

Ikke størst, men effektiv

BERGENS KREDITBANK A/S

BERGEN OSLO MO I RANA NORDFJORDEID SAUDA

esserte i total stengning trass i beviser fra deres egne vitenskapsmenn om at intet fiske burde tolereres slik bestanden befinner seg nå.

US trakk sin tilråding om forbud tilbake og sluttet seg til den kanadiske delegasjons forslag om reduksjon av den løpende kvote på Browns Bank fra 18 000 til 9 000 m. tonn, en reduksjon av Georges Bank kvoten fra 12 000 til 6 000 m. tonn samt oppretting av kvoten på 4 000 m. tonn for bankene øst for Browns Bank (hvor det før ikke har vært kvote).

US oppnådde større suksess med andre forslag, som influerer på hysen. I et område utfor Cape Cod, som normalt er stengt under gytetiden, ble det besluttet at en liten seksjon skulle bli åpnet for fangst av «northern shrimp» og rødfisk. Området sies å inneholde svært lite hyse.

Linefiske etter torsk og kveite i områder som er stengt for hysefiske i gytetiden vil også bli tillatt, hvis store kroker, som hysen ikke tar, blir benyttet. Linefisket drives hovedsakelig fra Cape Cod.

Også på vestsiden av Browns Bank skal en seksjon på 100 favners dyp være åpen for fiske av rødfisk og argentine.

Sistnevnte blir fisket av japanere og av USSR til konsum og olje.

På østsiden av Browns Bank ble et område åpnet for sild og uerfiske på dyp under 70 favner.

Flyndre: Yellowtail flounder, som det her siktes til, beskattes først og fremst av fiskere fra New Bedford. Fiskerne må vente seg et mindre bra år, men finner seg ikke i samme knipe som hyse-trålerne. Kvoten på 16 000 tonn forblir uendret på Georges Bank, men kvoten for sørlige New England-farvann er blitt redusert fra 15 000 til 10 000 m. tonn.

Fredningstiden for yellowtail flounder under gytetiden, som før innbefattet mars og april, ble utvidet også til mai.

Maskestørrelsen var et vanskelig emne. US ønsket en 5,8" manila standard benyttet, fordi den nåværende masketørrelse er basert på syntetisk notlin, som streker seg betraktelig. Ingen beslutning ble truffet, men US ventes å ville fastsette sin innenlandske maskebestemmelse til 5,1" manila. ICNAF-restriksjonen vil forbli 4,5" syntetisk.

Nedgangen i yellowtailfisket kom som et sjokk på amerikanske fiskere i fjor. Man antok at fisket ga maksimalt oppnåelig utbytte, men ikke mere. På ICNAF-møtet i fjor opplyste russerne at de i 1969 hadde landet 18 000 tonn yellowtail flounder — et fiske US ikke visste at de befattet seg med.

Sild: Sild er den fisk som senest betraktes som stillet i faresonen grunnet overbeskatning. Flåter fra Sovjetblokken og andre land feiet over stimene fra de mellomatlantiske stater til Nova Scotia i fjor.

US og Canada la frem et felles forslag vedrørende de tre forskjellige bestander som finnes i de nære kystfarvann. Flere regjeringsobservatører uttalte at opposisjonen og den manglende vilje til å iverksette de foreslåtte reguleringer var «meget skuffende».

Det amerikansk-kanadiske forslag anbefalte at det ble opprettet kvote på 40 000 tonn for ungsild og 40 000 tonn for voksne sild på Jeffreys Ledge og i Gulf of Maine området, 100 000 tonn utenfor sørvestkysten av Nova Scotia innbefattet Sable Island området og 150 000 tonn på Georges Bank området, som er det mest overbeskattede område, hvor det i fjor ble tatt ca. 270 000 tonn sild. Denne fangstmengde lå betraktelig under fjorårets og antydte en reduksjon av overfloden (the abundance) med 85 til 95 prosent. En kilde med kjennskap til fisket sa at sildebestanden på Georges Bank var blitt desimert.

Russerne hadde ifølge en regjerings-talsmann «sterke innvendinger» mot alle US' tilrådinge. De sa at kjennskapet til bestandsforholdene ikke var tilstrekkelige og ba om at en komite måtte bli opprettet for å foreslå andre kvoteringer.

Komiteen diskuterte situasjonen og la frem et forslag om ennå lavere Georges Bank-kvote — 108 000 tonn. Russland og andre sildeinteresserte land uttalte at de ikke var villige til å overveie noe som helst mindre enn 180 000 tonn.

Ingen enighet ble oppnådd om noen av områdene, og ingen beslutning ble truffet. Man ble imidlertid enige om at komiteen skulle møtes påny i Roma i januar og ta problemet opp igjen.

Andre forekomster: US tilrødde også på ICNAF-møtet at en kvote burde opprettes for skjell (scallops), men Canada avviste tanken og intet ble vedtatt.

En betraktet det derhen at torsk «sto seg», likedan uer, og intet ble foretatt med disse bestander.

Atlantisk laks fikk unngjelde på ny, enskjønt US inntok en streng holdning. I fjor samtykket den danske regjering i å holde de dayærende høye landinger på samme nivå. I år foreslo de at en ny treårs avtale skulle gi dem adgang til å opprettholde fangstnivået av 1969.

US var imot dette, men ifølge en talsmann hadde England, som også har opo- nert mot laksefisket i internasjonale farvann utenfor Grønland fordi laksen også gyter i britiske elver, øyensynlig allerede kommet til uavhengig forståelse med danskene.

Beslutningen som ble truffet av møtet, tillot danskene å fortsette med å fiske atlantisk laks på nåværende nivå, slik de krevet.

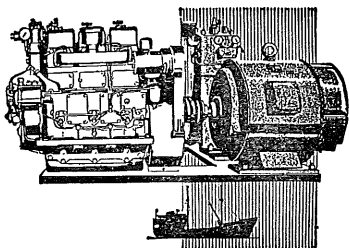
Neste årsmøte i ICNAF vil bli holdt i Washington D.C. samme datoer neste år.

Medlemmer i ICNAF er Canada, Danmark, Frankrike, Vest-Tyskland, Island, Italia, Norge, Polen, Portugal, Romania, USSR, England, Spania, Japan og US.

Det franske fiske i 1970.

Gjenoppbyggingsprogram satser på fornyelse av fiskeflåten.

«Jeg vil først fremheve den optimisme som den nåværende situasjon i fiskerinnæringen inspirerer meg til. Horisonten er dog ikke skyfri. Der er fremdeles vansker, som forøvrig ikke er av de minste. Når vi imidlertid sammenlikner den nåværende situasjon med de foregående års kan vi være tilfredse. Over-

MARNA dieselaggregater for maritime formål er levert i stort antall.

Vi kan tilby dieselaggregater i forskjellige kombinasjoner opp til 100 kVA 50 Hz eller 130 kVA 60 Hz.

Diesel- og bensinmotorer for fremdrift og stasjonært bruk i forskjellige størrelser.

**MANDALS
MOTOREFABRIK**

TELEFON 61 244 MANDAL

gangen til fellesmarkedsstadiet og igangsettingen av investeringene forekommer meg å være de beste tegn på at fisket er ved god helbred.

Slik uttrykte den franske transportminister, Jean Chamant, seg i sin konklusjon ved havfiskets årlige generalforsamling i slutten av april i år. M. Chamant er øverste sjef for havfisket.

Ministerens tilstedeværelse, ledsaget av sjøfartsministeriets generalsekretær, Jean Velitchkovitch, fiskeridirektør Jean Touya og hele administrasjonens generalstab, var i seg selv en begivenhet.

Sentralkomiteen fikk i 1945 i henhold til lov tillagt en del fullmakter på det økonomiske og sosiale område. Sentralkomiteen har da også i det forløpne kvart hundreår aldri sviktet sin oppgave, og i mange tilfeller, ikke minst i krisetider, bevist sin effektivitet.

Generalforsamlingen fikk seg forelagt et rikholdig dokumentarisk materiale, først og fremst arbeidsrapporten for de forskjellige arbeidsområder som omfatter sentralkomiteen og de syv felleserervvskomiteer (bunnfisk-, sild-, saltfisk-, tuna-, sardin- samt østers- og muslingkulturkomiteene), og de tre markedsfond (FROM). Dernest beretningen om fisket for året 1970, som dels omfatter formannens og komiteens synspunkter og mulighetene for næringen, dels undersøkelse av utbyttene fra de forskjellige fiskerier, og enedelig en spesiell beretning om utenriksomsetningen med fisk og fiskeprodukter.

Formannen for sentralkomiteen, Jean Gaudillière, sier i sin beretning at året 1970 har brakt den franske fiskerinæring et visst antall tilfredsstillende resultater som har gitt grunn til moderat optimisme ved inngangen til 1971. En må dog være forsiktig i optimismen da der er mange usikre punkter i fremtiden for næringen som ennå ikke er blitt avklart.

En mindre økning av fangsten sammen med en meget følelig bedring i landingsprisene, oppstillingen av en felles fiskeripolitikk, sentralkomiteens arbeide og konklusjoner til den 6. økonomiske plan- og fiskeriadministrasjonens bekreftelse på viljen til å sikre fransk fiskes konkurransevne gir håp om at engstelsen og det dødvann som næringen har vært i i alt for mange år, endelig nærmer seg sin avslutning.

Selv om det resultat som ble nådd i 1970 i alminnelighet kan sies å være tilfredsstillende, gir det dog ikke noen følelse av velbefinnende. Stigningen i gjennomsnittsprisen på fisk er et interasjonalt fenomen som forklares ved

stillstand i fangstmengde i forbindelse med stigning i etterspørselen og en alminnelig inflasjon. I Frankrike skal en ikke gjøre seg noen illusjoner om den høyere gjennomsnittlige landingspris. Denne kan ikke holde tritt med de høyere leveomkostninger såvel som lønningene i land og byggekostnadene for båter. Den konstante stigning i driftskostnadene, særlig brennstoffkostnadene, gir hver dag grunn til bekymring. En økt produksjon av fiskeflåten har ikke kunnet oppveie dette, delvis som følge av nedgangen i visse fiskebestander og på grunn av økningen i alderen på fiskeflåten.

I sin beretning fortsetter formannen med å nevne at to store farer truer det fremtidige fiske, nemlig overfiske og forurensningen av havet. En kan fastslå at alt står ennå igjen når det gjelder å avverge disse to farer. Det er uomgjengelig nødvendig at regjeringene blir enige om nødvendige og effektive forholdsregler for å beskytte de begrensede muligheter for det tradisjonelle fiske slik at dette kan bli rentabelt.

Den totale fangst av fisk til konsum er i tidsrommet 1958—67 steget fra 28 til 40 millioner tonn, men har blitt liggende omkring dette tall i de siste 3 årene på tross av den stigende etterspørsel og en betydelig økt fiskeinnsats. Regjeringene er ofte tilbøyelige til å gi fiskerne skylden for utviklingen. Det er klart at utbyttet ville ha vært bedre dersom fiskeinnsatsen hadde vært mindre, men da ressursene er felles for alle fiskere kan utnyttelsen kun være et regjeringsspørsmål. Det er statenes plikt å sikre den rasjonelle utnyttelse av ressursene i havet slik at fiskerne vedvarende kan få det beste utbytte.

Overfisket i havet skyldes også at fiskerne ikke i tilstrekkelig grad respekterer de ordninger som er vedtatt for å sikre dem et bedre utbytte. Men kontrollen av fisket er under et offentlig organ skal den gjennomføres av staten og av den alene. Franske fiskere klager over det utilstrekkelige kontrollapparat, og sjøfartsministeriet anmoder om forsterkning av midlene til gjennomføring av kontrollen, særlig når det gjelder den internasjonale kontroll (det tenkes her særlig på Biskayabukten og krepsdyrkantonementene). Men, fremhever formannen, forurensningene utgjør den langt største fare.

De franske fiskere, som har måttet finne seg i en uantakelig forsinkelse i vedtaket av den felles fiskeripolitikk som erstatning for liberaliseringen, er blitt lettet over offentliggjørelsen av de første

fiskeriregler. De er klare over ministerens og hans medarbeideres hardnakkede anstrengelser, og er takknemlige for det.

For å kunne dømme over bestemmelsenes verdi, og særlig om det vitenskapelige stillas for markedsordningen, venter fiskerne på å få se om bestemmelsene består prøven. Utviklingen har laget det slik at opphevelsen av de siste beskyttelsesforanstaltninger faller i en periode med høykonjunktur på verdensmarkedet, slik at man for tiden ikke er i stand til å kunne dømme om verdien av ordningene.

Til tross for dette må de franske fiskere nødvendigvis fastslå at fiskeripolitikken som den tar seg ut nå, er fjern fra den politikk som ble lagt frem av sjøfartsdepartementets generalsekretær i 1965. Denne politikk hvilte på 4 støttepillarer: harmonisering av konkurransebetingelsene, produksjons- og markedsordning, fellesmarkedspreferanse og beskyttelsessystemet over for tredjeland.

Bestemmelsene vedrørende den felles markedsordning forutsetter dannelsen av produsentorganisasjoner med formål å skaffe bestemmelser for å sikre utøvelsen av fisket og forbedre salgsbetingelsene for fangstene. Denne oppgave svarer temmelig nøye til den som ble lagt til forskjellige fiskerikomiteer som iflg. anordningen av 1945 fikk til oppgave å sikre «havfiskets utvikling og forbedring av fangst- og avsetningsbetingelsene for produktene fra havfisket».

Denne likhet bør ikke være en tilfældighet. Det bør snarest presiseres hvilke funksjoner og hvilket ansvar produsentorganisasjonene og de franske fiskerikomiteer skal ha.

I mere enn 35 år har man i Frankrike hatt klart for seg at fiskerinæringen i en moderne verden må organiseres dersom den ikke skulle befinne seg i en konstant krisetilstand, og at denne organisasjon innenfor rammen av en liberal økonomi hverken kan påtvinges av staten eller gjennomføres av alminnelige produsentorganisasjoner slike som tråler-syndikatene eller andelsselskapene.

Den franske løsning av dette problem har gått ut på å skape ervervsinstitusjoner, dvs. komiteer utgått fra fagorganisasjoner som medlemmer av en ervervs- eller felleserervvsinstitusjon må høre inn under og hvis bestemmelser de er obligatorisk underlagt. Til gjengjeld for den økonomiske bemyndigelse som de har fått og for å unngå uoverensstemmelser mellom deres fiske og statens økonomiske politikk er disse komiteer underkastet det offentlige kontroll på nøyaktig angitte

betingelser, uten derfor å være bi-administrative apparater.

Året 1970 kjennetegnes ikke bare ved fellesmarkedets fiskerireglementer, men også ved forløpet av fiskerikomiteens arbeid med den 6. økonomiske femårsplan. I generalrapporten til den 6. plan understreker fiskerikomiteen at fransk trålervirksomhet holder nå på å komme seg ut av en krise som begynte for 7 år siden, og som skyldtes den progressive liberalisering, som ikke kunne motvirkes hverken av europeisk markedsordning eller en utligning av byrdene eller likestilling av de sosiale ordninger. Næringen har tært på sine verdier, og møter ved avgangssignalet for fellesmarkedet med et visst handicap over for partnere med en sosial struktur takket være vedvarende regjeringstøtte.

På grunn av dette har sentralkomiteen utarbeidet et omfattende gjenreisningsprogram for å gjøre perspektivene mere tiltrekkelige for et økt fiskeforbruk innenfor en ramme for gjenerobring av markeder hvor forestillingene om fransk fiske er karakterisert av kvalitet og vareutvalg.

Nytt oppsving på produksjonsområdet er betingelsene for aktiviteten i de viktige industrier som er tilknyttet fiskerieringen, og vil kun være mulig ved offentlig hjelp over en årrekke. Næringen innstiller seg på de nye markedsbetingelser innenfor rammen av et statlig vedtatt program.

Den 6. plans fiskerikomite har utferdiget et gjenoppbyggingsprogram for flåten som følger: For det industrielle fiske: Bygging av 148 båter med 70 000 brt. til erstatning for 60 000 brt. forældede båter, dvs. et årlig byggeprogram på 14 000 brt. For «håndverksfiske» en årlig fornyelse på 1/12 av nåværende tonnasje eller 10 000 brt. årlig. Dette gjenoppbyggingsprogram svarer til en årlig investering på henholdsvis 217 og 136 millioner kroner.

Havfiskernes organisasjon må ta realitetene i betraktning. Den kan ikke være den samme i Tyskland som i et land som Frankrike hvor havnene ligger spredt, og hvor forskjellighetene i fangstene og dermed også fangstmidlene, for ikke å forglemme fransk individualisme, ikke gir mulighet for konsentrert fangststruktur. Fransk organisasjon innen fiske er derfor ikke holdbar uten samling av felleservert, fellesutvalg og ordensregler.

Å betro produsentorganisasjonene alene, slik som forutsatt i fellesmarkedsreglene, forpliktelsene til å organisere produksjon og førstehåndssalg ville i

Frankrike være ensbetydende med et tilbakeslag som fiskerne ikke er innstillet på å gå med på. Det synes særlig å være uunngåelig at fiskerigruppene i de forskjellige felleservertskomiteer fortsetter med å disponere over bemyndigelsen til å pålegge alle respekt for de fundamentale regler for markedsføringen som bestemt av produsentorganisasjonene.

Det er naturligvis klart at fellesmarkedsreglene ikke kan påtvinge de andre partnere en fiskeriforordning som den franske, dersom denne ikke passer for dem, men det ville være ganske utopisk å tro at den samme organisasjonstype kan være holdbar fra Hamburg til Trapani. Det er i hvert fall nødvendig at fransk fiskeriering kan bevare de viktigste disposisjoner i sin organisasjon.

Dette synes ellers å gå i den historiske retning. Den franske regjering har nylig fremhevet nødvendigheten av en bedre økonomisk landbruksordning. Den har igjen bekreftet et fundamentalt valg av en politikk som ikke bare er basert på produsentgrupper, men også på økonomiske landbrukskomiteer som har myndighet til å fastsette regler av forpliktende karakter for alle produsenter innenfor en sektor på betingelse av at disse komiteer dekker en viss del av produksjonen.

I løpet av 1970 har de franske myndigheter bekreftet sin vilje til å la fransk fiskeriering få igjen sin konkurranse-dyktighet. Mens det i 1967 til 1969 kun ble bygget 17 båter med en tonnasje på 12 665 tonn i det industrielle fiske (statshjelp 9 millioner kroner) har en betydelig økt støtte (15 mill. kroner) gitt mulighet for bygging av 11 båter i 1970 (5 667 tonn) og vil muliggjøre bygging av 15 båter (9 100 tonn og 19 mill. kroner) i 1971.

Franske fiskere har siden 1965 insistert på å få fastlagt et lovprogram eller en orienteringslov for havfisket og som skal fastslå generelle prinsipper i fransk fiskeripolitikk og angi midlene til gjennomføring av den. Myndighetene har hittil snart påberopt seg usikkerheten med hensyn til fellesmarkedets fiskeripolitikk, snart påberopt seg nødvendigheten av å avvente den 6. plans fiskerikomites konklusjoner. Da fellesmarkedets basisregler nå er offentliggjort, og fiskerikomiteen har avsluttet sitt arbeid, skulle det heretter ikke være noe til hinder for at myndighetene gir fiskerieringen de nødvendige garantier for fortsettelse av moderniseringen.

Fellesmarkedsreglene forutser ikke en harmonisering av strukturpolitikken imel-

lom medlemslandene, men bare en koordinerings. Men man kan ikke ha en fellespolitikk for øye uten opphevelse av konkurransevidringer. Derfor er det viktig at de fellesregler som innen lenge skal fastlegges betingelsene for landenes finansielle støtte til sine næringer tar i betraktning den absolutte nødvendighet, nemlig at konkurransens betingelser blir harmonisert. Slik slutter Gaudillière sin beretning og forsvar for det franske havfiske.

*

I 1970 landet franske fiskere 546 100 tonn av fisk, krepsdyr og skjell mot 538 000 tonn året før. Til dette kommer utbyttet av østers- muslingkulturene samt fisket av alger. Legges dette til kommer utbyttet opp i 653 800 tonn eller knapt 9 000 tonn mere enn i 1969.

(Dansk Fiskeritidende 19.8.1971).

Nytt fiskeanlegg på Shetland.

I Northmavine, som ligger i den nordlige del av Shetland, skal det bygges en fiskeforedlingsfabrikk for å gi arbeid til lokalbefolkningen der. Fabrikken vil begynne med 18 arbeidere som skal foredle fisken som bringes i land i nærheten. Kommunestyrets utviklingsråd har etablert Northmavine Fish Processing Co., og har klart å få en startkapital på ca. £ 8 000. Selskapet vil også henvende seg til Highlands and Islands Developing Board for å få garantier.

Northmavine har et innbyggertall på ca. 700. Stedet som en gang var et fremgangsrikt fiskerisamfunn har i dag bare en privateid tråler.

De aller fleste er i dag knyttet til småbruk eller arbeider i avsidesliggende fiskeanlegg. («Fishing News» 20. aug.).

Det danske industrifiske.

Tobissesongen 1971 har vært alle tiders, men nå er den snart slutt, og fiskerne har i øyeblikket nærmest problemer med å få fangster til fiskemelfabrikkenes beretter «Dansk Fiskeritidende» (29. juli). I den siste tid har kutterne gjennomtrålet det meste av Nordsjøen uten å støte på forekomster av rimelig omfang.

Det eneste sted hvor det er tydelige tegn på større mengder industrifisk er Fladen grund, hvor det meldes om meget øyepål. Det er den ulempe med fisken derfra, at det er vanskelig grunnet avstanden og temperaturen i forbindelse med fiskens fethet å transportere den til Esbjerg i god forfatning.

Kanadiere finner flere anvendelser for flytetral.

«Fishing News International» (juliutg.) beretter:

Fangster av storfallen sild som i år ble tatt på New Foundlands Trinity Bay i mars og april, noe som er rent uvanlig for årstiden, har gitt anvisning på muligheter for økt fangstinntekt for provinsens mindre båter.

Fangstene ble tatt under forsøksdrift av småtråleren «Marie Claude» på 86 ft. som har 500 hk maskin. Industrial Development Branch of the Canadian Fisheries Service hadde leiet fartøyet, som tok 50 tonn sild i seks halinger natten til 30. mars med flytetral, en halv til trekvart mil utenfor land. Fisken var i sin helhet stor nok til konsumanvendelse fremfor bruk til mel og olje.

To uker tidligere tok samme fartøy 60 tonn småsild på Belle Isle Tickle, Conception Bay på 2 netter, også med flytetral. Forsøkene var beregnet på å vise fangstmuligheter for lodde og sild på denne del av sesongen, og foregikk i offentlig regi.

To fisketurer, som ble foretatt i mars av en kanadisk hekktråler gir vink om ytterligere et viktig utviklingstrekk i kanadisk østkystfiske.

«Cape Argos» av Lunenburg, Nova Scotia, tok 410 000 lb. fisk, hovedsakelig torsk, under 7½ døgns fiske med flytetral. Det var første gang at større kvanta dypvannsfisk, som vanligvis fanges med bunntral, ble tatt i flytetral av et kanadisk fartøy.

Hva som gjorde fangstene ennå mer betydningsfulle var det faktum at på første tur, mens «Cape Argos» hadde enkelthalinger på opptil 40 000 lb., befant det seg ti kanadiske og åtte portugisiske bunntralere på feltet som langt fra fikk lønnsomme fangster og derfor forlot det.

Samtlige fangster ble tatt på Sydney Bight utenfor nordkysten av Cape Breton.

Også dette fiske foregikk i offentlig regi. På første tur tok «Cape Argos» (150 fot, 1 250 hk) i løpet av 3½ døgns flytetralfiske mellom 10. og 20. mars 210 000 lb., hvorav 5 000 lb. hyse og 5 000 lb. uer, for øvrig bare torsk.

På annen tur mellom 22. og 31. mars besto de 200 000 lb., som ble tatt på fire fiskedager, omtrent utelukkende av torsk. På denne tur ble det også benyttet bunntral, hvori det ble tatt 15 000 lb. av nevnte fangst.

En ny redskapsbehandlingsteknikk gjorde det mulig å skifte hurtig over fra

bunn- til flytetral og tilbake, hvilket normalt tar ca. 45 minutter hver vei. Ved å benytte en særskilt trål-snelle (reel) lar skiftet seg gjøre på noen få minutter.

Flytetralfangstene av torsk ble tatt på dyp fra 20 til 70 favner over bunnen, idet det ble fisket i farvann med 70 til 160 favners dybder. Isforholdene tvang tråleren til å forlate området etter fire dagers fiske på annen tur.

Det hollandske sildefiske.

Landingene i hollandske havner av saltet nordsjøsild nådde i uken som endte 14. august 6 961 tønner, om lag halvparten av tilgangen samme uke i fjor. De totale landinger pr. 14. august beløper seg til 82 498 tønner, hvorav 70 419 tønner matjes, 9 356 tønner fullsild og 2 723 tønner rundsaltet sild.

Sesongens produksjon ligger 28 713 tønner tilbake for fjorårets til samme tid.

Fra galt til værre—Island ønsker nå 70-mils grense.

«Fish Trades Gazette» (av 14. august) skriver:

Fiskerinæringen ble sjokkert og fortørnet da den erfarte at Island hadde meddelt United Nations Committee on the Peaceful Uses of the Seabed sin hensikt om å utvide sine grenser opp til 70 miles og ikke 50 miles som tidligere bekjentgjort. Den nye forsett ble fremlagt fredag forrige uke i Geneve.

Storbritannias representant under møtet fremsatte sine innvendinger og fremholdt at en slik utvidelse ikke ville ha noe som helst grunnlag i internasjonal lov og ville krenke en avtale opprettet med Island i 1961.

Den islandske delegat, B. Andersson, henviste til Islands avhengighet av kystressursene og fremholdt at kontinentalsokkelen, som strekker seg 50 til 70 miles fra land, dannet den naturlige fiskerigrense. Han uttalte at Island prinsipielt kunne godta en 12 miles grense, men ville ikke tolerere et «fritt for alle fiske» innenfor den «naturlige» 70-mils grense.

Representanter for den britiske fiskerinæring uttaler seg selvsagt mot dette krav, og viser til fisket utenfor Island som en del av sin arv og sin rett, som, hvis tapt, vil lede til bred arbeidsløshet.

Bekymringer i anledning av de foreslåtte grenser ble ordet i House of Lords før dette ble oppløst for sommeren. Lord Hoy uttalte at utvidelsen ville få alvorlige følger for den britiske fiskerinæring. «Vår distant water flåte er avhengig av fiskefeltene innen området, og hvis forandringer skal finne sted betyr dette at distant water flåten må konsentrere seg om felter som er tilgjengelige for oss utenom disse islandske. Situasjonen vil bli vanskeligere og vanskeligere for næringen som helhet, fordi distant water flåten kommer til å trenge inn på felter som benyttes, av middle water, ja til og med near water flåten».

«Grensene ble fastsatt av konferansen om Havets Folkerett, som etter planen skal møtes igjen i 1973, og forandringer som foretas før dette skal fremlegges for den Internasjonale Domstol. Det er vanskelig for fiskerinæringen å planlegge sin fremtid og byggingen av båter, hvis den ikke vet hvilke fiskefelt som blir tilgjengelige. Dette er et tilbakestøt som kan få alvorlige virkninger, ikke bare for fiskerinæringen, men også for båtbyggerier og tilsluttede industrier.»

Regjeringen anså Islands utvidelse av de nåværende grenser som stridende mot internasjonal lov og avtalen av 1961. I 1970 hadde distant water flåten tatt fisk til en verdi av £ 12 mill. utenfor Island i farvann innen omtalte område.

Islands utenriksminister, Einar Ajustson, skal komme til England senere denne måned i anledning av diskusjoner om den foreslåtte 70-mils grense.

Oppsving i den skotske skalldyrproduksjon årsak til forandring i spisevanene.

I en rapport av Neil McKellar i «Fish Industry Review», White Fish Authority's journal, som kommer ut hvert kvartal, skrives det:

De siste 10 år har vært en periode med raketartede utvikling i den skotske skalldyrindustri, med firedobling av fangstverdien til nesten £ 4 mill.

Rapporten anslår grunnene til denne bemerkelsesverdige utvikling til et område hvor ressursene er store, men hvor de inntil nylig har vært uutnyttet. En av faktorene som har ledet til den økende etterspørsel er, uten tvil, den generelle økning av inntektsnivået, med det resultat at det blir brukt mer penger på mat. I tillegg kommer tendensen til å spise på restaurant, og når en tar i betraktning

at ca. 85 prosent av skaldyrproduktene som blir konsumert i landet blir spist «ute», utgjør dette en viktig faktor.

Oppfinnelsen av «scampi», og dens store popularitet blant restaurantkundene er blitt spesielt viktig, og har lagt grunnlaget for en blomstrende industri.

Områdene Moray Firth, Firth of Forth, Firth of Clyde og Minch er blitt gjenstand for den største aktivitet. Rapporten nevner bl.a. at hva som enn kommer til å skje med prisene på kreps, vil de nevnte områder neppe bli i stand til å møte den stigende etterspørsel, fordi ressursene sannsynligvis allerede er fullt utnyttet. Rapporten sier videre at den økte verdi når det gjelder kamskjell og harpeskjell mer skyldes etterspørselen fra USA enn Storbritannia, idet 72 prosent av 1970 produksjonen ble eksportert til USA. Resten gikk for det meste via Billingsgate til Frankrike og Tyskland.

Hummer.

Når det gjelder hummer setter rapporten søkelyset på den paradoksale situasjon at hummerforekomstene utenfor østkysten har lidd stort på grunn av overbeskatning, som også har ledet til høyere priser, mens forekomstene i store områder utenfor vest- og nordkysten forblir utnyttet. Rapporten foreslår at den ønskede utnyttelse av disse avsideliggende, underbeskattede ressurser bare kan komme i stand ved en skarp øking i prisene, eller, helst, at ressursene blir utnyttet sammen med de store krabbeforekomster i området.

Markedsvanskeligheter blir foreslått som hovedårsaken til at krabbeforekomstene ikke blir utnyttet. Dersom problemer, så som fluktasjoner i tilførselene og utelukkelse av faste markeder, kan overkommes, kan den skotske krabbeindustri se en lys fremtid i møte.

Rapporten fortsetter med å si at det med én unntakelse synes å være en tilførsel eller pristvang som for tiden er aktiv, og som sannsynligvis vil hindre videre ekspansjon av det skotske skaldyrfisket. Unntakelsen er «pink-shrimp»-fisket (*Pandalus borealis*) på Fladen og Farne-dypet. Det foreligger beviser for at disse ressurser har et omfattende potensial. Danskene har fisket her i mange år og WFA. undersøkte områdene i 1965.

Trykket marked.

På grunn av de relativt trykkede markedsforhold, som er et resultat av rekeimporten fra India, Pakistan og Den arabiske Gulf, og mangel på pillemaskiner og tilstrekkelige tilvirkningsmuligheter, har skotske fiskere ikke deltatt i dette fiske før i 1970. Da landet 3 fartøyer fra Peterhead og Fraserburgh 2 018 cwt fra disse områder i løpet av sommeren til en verdi av gjennomsnittlig £ 10 pr. cwt. Prisene kan sammenlignes med de som danskene får for sin «pink-shrimp» fra de samme områder, og som utgjør en stor del av UK's årlige £ 5 mill. import.

Et annet fiske som viser seg lovende, selv om dette er av en helt annen natur, er blåskjellfisket. Fortiden viser en dårlig kommersiell historie når det gjelder

dette fisket på grunn av den relativt dårlige kvalitet av skotske blåskjell sammen med de høye transportomkostninger og de lave detaljpriser. Den omfattende import av blåskjell til UK, hovedsakelig hermetiserte på bokser og glass, viser at der er ganske stort marked for det ferdige produkt. Betydningen av dette har ført til et behov for å få utviklet en kultiveringsmetode av blåskjell av god kvalitet. En metode som nå blir prøvet i Argyll er tau festet til flåter, en metode adoptert fra det spanske system, og som et resultat av forsøk utført ved DAFS Marine Laboratory i Aberdeen.

Som konklusjon på rapporten sier Mr. McKellar at det på grunn av tilførselsvansker er lite sannsynlig at det innen de 10 første år kan bli noen ekspansjon når det gjelder de tre arter, kreps, kamskjell og harpeskjell. Ekspansjonen synes å ville finne sted på «pink-shrimp», men der er håp for at bedring i markedsprisene vil tillate at de store krabbeforekomstene blir utnyttet.

Like viktig som å utvide fisket er det å bevare den industri som for tiden eksisterer. Forandringer i utnyttelsen i stor skala, slik som de økte fangster av kreps, kamskjell og harpeskjell, og tilbakegangen i hummerfangstene, viser at det er behov for å få fastlagt størrelsen av ressursene. Dersom de naturlige ressurser på lang sikt ikke kan tilfredsstille markedet, kan utvikling av farm-teknikken kanskje gi tilleggsforsyninger.

(«Fish Trades Gazette». 21. august).

RAPPORT FRA UNDERSØKELSER ETTER PILCHARDS VEST AV QUESSANT MED M/S «HAVDRØN» FRA 30/4–7/5 1971

av

Hans Edvard Olsen

Toktbeskrivelse.

Kartet fig. 1 viser kursene og registreringene. Etter å ha krysset over Kanalen begynte en undersøkelse om morgenen den 1. mai 20 n. mil nordvest av Quessant og fortsatte til 50 n. mil vestsydvest av Quessant. Derfra fortsatte en nordover øst av Parsons Bank og videre sydover Parsons Bank til 100 n. mil vestsydvest og Quessant, derfra krysset en østover til 35 n. mil syd av Quessant. En fortsatte videre nordover til 40 n. mil nordvest av Quessant og derfra sydvest til Parsons Bank.

Været var godt inntil de to siste dagene da det ble tung sjø fra syd som hindret undersøkelsene.

Materiale og metoder.

En saltet 20 tønner og krydret 5 tønner pilchards; forøvrig ble det frosset en mindre prøve.

Fig. 2 viser lengdefordelingen av pilchards. Den var av størrelsen 6–8 stk. pr. kg. I området 70

n. mil vestsydvest av Quessant var kjønnsfordelingen 10 prosent hanner og 90 prosent hunner. M. H. Gr. I–II (Lofot-skala).

Fartøyet var utstyrt med ringnot, Simrad sonar modell SU og Simrad ekkolodd EK. Ekkoloddet ble kjørt med følgende innstilling:

Transduser sel. 1, Range 0–125 eller 0–250 meter, Lines pr. cm 38, Rec. gain 4, Rec. gain sub. bottom only 4, TVG and Gain 20 lg. R O db, Discriminator 7, Mode sel. WL, B. width and pulse length Narrow 2, Power 1/1.

Resultater.

Som kartet fig. 1 viser fant en pilchardsforekomst over et område som var omkring 80 n. mil langt og på det bredeste 60 n. mil. Forekomstene besto for det meste av små stimer. De fleste stimene sto hovedsakelig fra 10 til 30 meters dyp. Et notkast ga en fangst på vel 300 hl. En registrerte også noen større

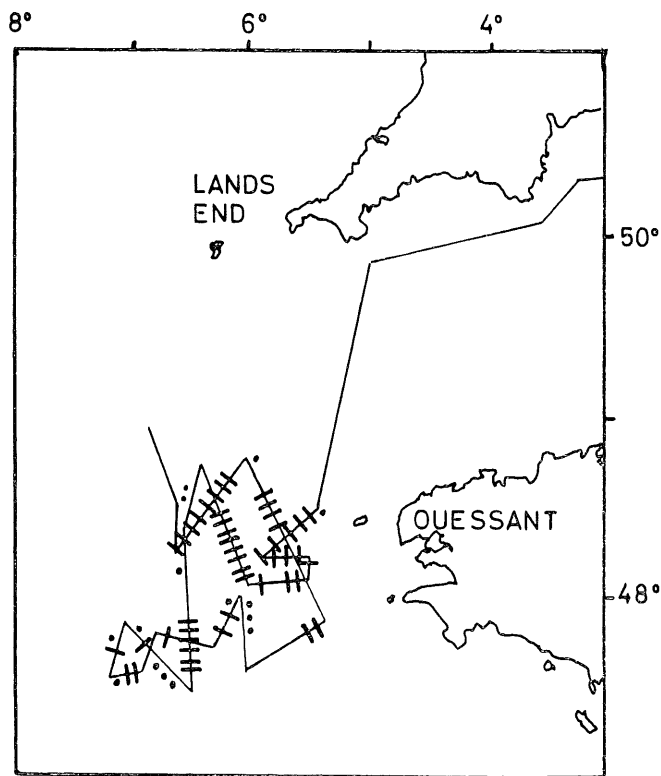

Fig. 1. M.S. «Havdrønn» pilchardregistreringer 30.4.-7.5.1971.

- små registreringer
- +++ små stimer

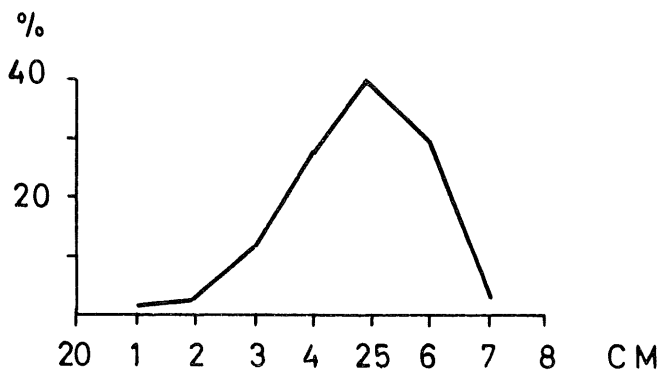
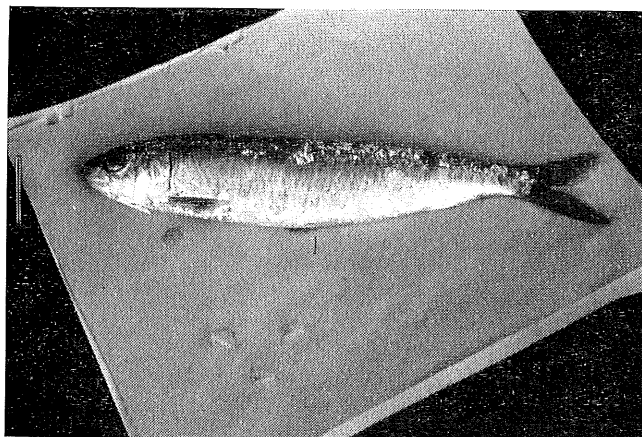

Fig. 2. Lengdefordeling av pilchards.

Pilchard, *Sardina pilchardus* Walbaum, 24 cm fanget vest av Quessant.

stimer, men de sto like ved bunnen. For øvrig hadde en også registreringer som slør.

Diskusjon.

Da de største stimene ble registrert nær bunnen, burde en også ha vært utstyrt med pelagisk trål og nettsonde.

Etter hva engelske fiskere og forskere har erfart, har værforholdene virkning på pilchardsen. Under østlige vinder skal den spre seg utover i slør. I området 70 n. mil vestsydvest av Quessant var det havblikk og klart vær, og da var stimene helt i over-

flaten over et stort område. En talte samtidig 10 stimer rundt fartøyet. En manøvrerte fartøyet helt inntil stimene som ikke reagerte noe særlig på fartøyet.

En kastet på en liten stim som sto på samme sted under hele kastingen. En fanget 100 hl pilchards.

Konklusjon.

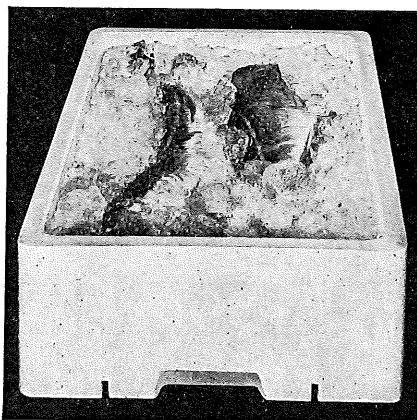
Dersom pilchards er brukbar til bedre anvendelse, var forekomstene av pilchards i området drivverdige for dette formålet, men en antar at stimene var for små for industrifiske.

® Styropor kasser holder ikke bare sammen fisk og is

Kasser av Styropor skumplast

- gir bedre kjølevirkning med mindre isforbruk og derfor bedre plassutnyttelse
- er hygienisk da de ikke gir grobunn for mikroorganismer
- forlenger fiskens holdbarhet
- har lav vekt og konstant tara
- reduserer fraktomkostningene

- har glatt overflate og virker salgsfremmende.

Vi oppgir gjerne produsenter som fremstiller emballasje av Styropor til Deres formål.

Repr.:
BASF Norge A/S
Postboks 46/Skøyen
Oslo 2.

Vest-Norge:
B. BAKKE A/S
Postboks 772
5001 BERGEN.

® Styropor
skumbar polystyren

® = reg. varemerke for BASF

BASF

K3-2530 norw.

F. G. nr. 35, 2. september 1971 **651**

